

Publicerad 2013-05-26 18:12 av Ulf Ekeram

Bygger på en sann story, som berättas i slutet.

Gud arbetar och sliter

Gud var glad och nöjd;
det var söndag och vilodag,
men han kunde inte låta bli att skapa,
ty han gjorde det i glädje.
Fylld av inspiration höll han på att skapa ett mästerverk:
En flicka med brunt hår och nästan svarta ögon
blå sandaler och röd kjol.
Jordnära, stark, livlig och glättig,
med en tår i ögonvrån och ibland tankfull.
Men ett konstverk får inte vara perfekt,
så Gud slängde dit en sned tand och en uppnäsa.
Men det inre kunde han inte med att ändra på.
Det blev en underbar flicka.
"Jag skall ge henne en fjöjt och trummor" tänkte Gud.
"Wow! Hurrah!!" ropade tjejen.

Sedan tog Gud en stor aperitif och började tänka:
En flicka, om än så underbar, är inte ett fullständigt verk.
Det måste till en pojke också.
Trots värmen återtog Gud arbetet.
-en verkligt yrkesstolt konstnär -
Denna gång blev det ljusa färger:
blå ögon, rött skägg och blont hår.
Med karaktäten gjorde han sitt bästa:
Mycken godhet och ömhet och några brister här och där.
Det blev en hygglig grabb.
Med tjejen skulle det bli perfekt.
Gud vet ju, att människan ensam inte är viktig,
utan det som händer mellan dem.
Det rör sig om kärleken.
Klockan var över 12, han tog en aperitif till,
Vänder sig mot kollegan, sankte Pär, för att via sitt verk.
men katastrof-hade han druckit för mycket aperitif?
Han råkade med foten knuffa ner pojken från molnkanten.
Grabben föll mot jorden.
Snabbt tog Gud tjejen och kastade henne efter honom.
Det tog 3 sekunder
men innan de nådde jorden, blev det 30 år

Dessutom föll grabben norrut och tjejen söderut.

"Nå, skillnaden i rummet är inte allvarlig", tänkte Gud.

De tycker ju båda om att resa.

Det är skillnaden i tid, som är problemet.

30 års skillnad är mycket för människorna.

Han kände sig ledsen. Var hans finaste verk förstört?

Inte helt : Han hamnade i Sverige och hon i Columbia;

De träffades under en teaterfestival i Sydfrankrike.

i en vecka blott, men i alla fall...

STORYN: Han reste 1986 från Stockholm till Avignon med en teatergrupp. Hon var gatumusikant där.

Spelade trummor och flöjt. Indiansk musik med en gitarrist och en annan flöjtist. Han lyssnade; hon såg honom. De blev förälskade och földe varandra under en vecka.

När han kom till torget, snurrade hon alltid ett varv runt trummorna.. "Varför gör du det?" frågar han. " Jag gör så, när jag blir glad?" svarar hon

Så, Gud, du jobbade inte förgäves den där söndagen för länge sedan!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Ekeram med Poeter.se id #42439 innehar upphovsrätten